

DIUMENGE 4 DE L'ADVENT – cicle A

Ambientació general del diumenge

Que baixi dels núvols els Salvador !

Ha arribat el temps de l'acompliment i aquest quart diumenge de l'Advent ens dirigeix directament a nadal. El pas de l'espera escatològica a l'espera de l'encarnació del Verb, s'ha fet progressivament durant aquests

diumenges precedents i, avui, la litúrgia el ens mostra el color propici de la realització de les promeses. L'antífona d'entrada del missal romà canta la imminència de l'arribada: Que la terra obri el seu si, per fer-ne germina la salvació (el Salvador).

Aquell qui ve, les lectures ens el mostren. És l'Emmanuel, "Déu-amb-nosaltres", és Jesús, "el Senyor salva". Ell ja és present silenciosament entre nosaltres. És ja fermament present per a dues

persones irremplaçables en la Misteri de la Redempció i que l'Evangeli ens fa conèixer: Maria i Josep. Es tracta del misteri de la Redempció que s'organitza en aquesta preparació. L'encarnació no troba el seu sentit ple més que en la mort i la resurrecció de Jesús i pau senyala amb el dit aquest lligam essencial. Igualment la pregària de començament d'aquest diumenge uneix en una fórmula concisa, l'Encarnació i la Passió- Resurrecció de Crist *feis que els qui per l'anunci de l'àngel hem conegut l'encarnació de Jesucrist, el vostre Fill, siguem conduïts per la seva passió i la seva creu a la glòria de la resurrecció.*

En aquest diumenge, desitjar la llum de Nadal és voler entrar en la llum de la resurrecció que no es rep més que travessant la nit de la creu.

LA TAULA DE LA PARAULA

APROFUNDIR LA primera lectura: Isaïes 7, 10-16

Quan Isaïes anunciava a Acaz la vinguda d'un infant, no entreveia la de Jesús. Quan Isaïes profetitzava la vinguda d'un infant que seria el rei just, de fet, denunciava la política d'aliança d'Acaz contrària a la d'un rei fidel al Déu únic. L'infant anunciat nasqué uns mesos després, però ell no compliria exactament la promesa d'Isaïes, per tant, l'espera continua perquè Déu és fidel.

Més enllà de la profecia messiànica, un punt d'aquest text roman particularment d'actualitat: és la pregunta feta a Acaz, *demana al Senyor un signe prodigiós...* Aquesta pregunta de fe es dirigeix a cadascú de nosaltres, es tracta de ser fidel a Déu. Acaz en la situació dramàtica que viu no sap on posar el cap i quan Isaïes li diu: confia només en Déu, camina segons la Llei, ell tremola i cerca altres sosteniments que l'alienen de la llibertat política i religiosa del poble.

En la pregunta d'Isaïes ressona la paraula de Jesús: *Si tinguéssiu fe com un granet de mostassa...*

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

El lector realçarà

- la frase inicial, que situa els diferents **ACTORS**:

+ el Senyor, que té la iniciativa al llarg de tot el text.

+ el profeta Isaïes que ell envia

+ el rei Acaz, a qui és enviat.

- **el diàleg**

+ entre Isaïes, que li proposa amb insistència demanar un signe: *demana... demana*.

+ i Acas, la negativa del qual mostra la mala fe: *No--- jo no vull demanar cap; no vull temptar (posar a prova) el Senyor*.

El signe que és donat: L'al·lota tindrà un fill i li posarà Emmanuel (Déu amb nosaltres).

APROFUNDIR LA SEGONA LECTURA: Romans 1, 1-7

Al començament de la seva carta als romans, Pau exposa en unes línies un resum de la fe cristiana. Acompliment de les promeses de Déu, la Bona Nova anunciada a les nacions és simple: *Jesucrist, nascut segons la carn del llinatge de David, , es constituït, segons l'Esperit, Fill de Déu per la seva resurrecció*.

A la vigília de Nadal, aquesta paraula desplaça la nostra espera, a vegades entenedrida, de l'acabat de néixer. La parada a l'estable és un pas obligat conduït a un altres pas. Reconèixer Déu fet home en l'Infant és començar a seguir-lo fins a la seva Pasqua per ser, en ell, fets fills de Déu. Creieu açò- diu sant Pau i la gràcia i la pau us seran donades en el temps i en l'eternitat de part de Déu, nostre Pare i del Senyor Jesucrist.

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

És el començament de la carta de sant Pau als cristians de Roma.

El lector tindrà en compte en la seva preparació per a distingir-ho millor en la proclamació:

- la menció de **l'AUTOR**: + jo, Pau,
 - + servent de Jesucrist,
 - + cridat a ser apòstol,
 - + escollit per anunciar l'evangeli de Déu.
- **els destinataris**: 7 A tots els estimats de Déu que viuen a Roma
- **la missió que se li confia**: 5 m'ha fet el do de ser apòstol per a dur gent de tots els pobles a acceptar la fe, a glòria del seu nom.

Aquesta bona nova es refereix al Fill de Déu,
Descendent de David pel que fa al llinatge humà,

però, per obra de l'Esperit Sant, entronitzat com a Fill poderós de Déu, en virtut de la seva resurrecció d'entre els morts.

La SALUTACIÓ CONCLUSIVA: 7 A tots els estimats de Déui que ell ha cridat a ser sants, us desig la gràcia i la pau de part de Déu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor.

EVANGELI Mt 1, 18-24

L'Evangelí de Mateu comença amb dos texts successius que volen ser presentacions de l'origen de Jesús.

El primer text inicia així: *Genealogia de Jesús el Messies, fill de David, fill d'Abraham...* Aquesta llarga genealogia vol relligar Jesús als dipositaris de les promeses messiàniques. Si la genealogia es fa sense fissures fins a Josep, cal fer una girada per Maria, per inscriure Jesús en aquesta llista.

-El text d'aquest quart diumenge de l'Advent comença també per *Aquest fou l'origen de Jesús el messies* i , ens situa aquesta vegada, en la perspectiva de la seva vinguda al món. Josep està al centre de l'evangeli. És ell que assumeix la paternitat legal de l'infant que porta Maria en el seu si. És ell qui confereix a Jesús tots els seus drets hereditaris, aquí els de la línia de la casa de David. És ell també, qui dóna el nom a l'infant, nom que respon al disseny salvífic de Déu, nom que recapitula la identitat al mateix temps que la missió de Jesús: EL SENYOR SALVA.

Tot com Déu tenia necessitat de Maria per fer-se carn (persona humana, tenia necessitat de ser adoptat per Josep per rebre el títol de Fill de David. El disseny de Déu era supeditat a l'acceptació de Josep, i en aquest sentit, el Fill de Déu és ja entregat en mans dels homes.

El text no diu res del pensament de Josep davant la concepció virginal de Maria. La creu adúltera? La creu innocent i aleshores està perplex? Coneix el misteri de l'Encarnació i es sent incapaç de estar davant un tan gran misteri? Josep és un home de silenci, davant Déu es queda en silenci. En la nit dels interrogants intervé la llum, és el missatge de l'àngel per despertar Josep, que, com Abraham, obeeix amb l'obediència de la fe.

(Hi ha un document sobre Sant Josep: *La figura i la missió de Sant Josep en la vida de Crist i en la vida de l'Església*. Exhortació Apostòlica de Joan Pau II, 15 agost 1989, especialment nº 25-26.)